„Tko sam ja da im sudim?“

kazao je Franjo I. što tumačim kao povratak i obnovu Isusovog nauka u djelovanju Crkve. Dio visoko pozicioniranog klera nije se priklonio izvornom nauku kršćanstva. Nije to ni danas.

Marin Miletić, vjeroučitelj u Prvoj sušačkoj gimnaziji, je smijenjen jer je učinio „krimen“ koji se sastoji u njegovom javnom djelovanju kako bi pokazao da učitelji i nastavnici nisu, niti smiju biti, građani drugog reda. Posebno mu se ne oprašta što je kritizirao Premijera, skup pučana je usporedio s finalom Lige prvaka, i, pritom, kazao kako su učitelji i nastavnici koji štrajkaju na Trgu bana Jelačića Liga prvaka za budućnost Lijepe naše. Miletićev govor je podržan i prihvaćen od strane najšire javnosti. To je Crkvi neprihvatljivo. Drugim riječima, kako je moguće dopustiti da neki mladi vjeroučitelj dovodi pod znak pitanja moćnu hijerarhiju Crkve?

Očito reakcija Crkve je imala dodatan motiv za svoju reakciju. Trebalo je očuvati „dobre odnose“ s vladom Andreja Plenkovića. Tako je izjava kardinala Bozanića, kojom je podržao gospođu KGK, bila samo preludij smjenjivanju vjeroučitelja Miletića. Ponašanje Crkve u hrvata mora se označiti kao ignoriranje gore spomenute izjave Â pape Franje I.

Umjesto da crkva izrazi ponos kako je vjeroučitelj Miletić, iz redova poniženog naroda, ona ga je oštro i brutalno obilježila jer se je usudio biti čovjek. Usput kazano, za vjernike ona mu je, osuđujući ga, dala priznanje. Crkva je osuđujući čovjeka osudila samu sebe u očima vjernika i onih socijalno odgovornih građana koji nisu vjernici. Zapravo ničim nije moguće opravdati odluku Crkve. Treba jasno reći kako je Crkva dio „grijeha struktura“ i kako je samo jedna od mnogobrojnih poluga vlasti kako bi narod bio pokoren i kako bi tražio sebe u molitvi kako bi mu bolje bilo, bar, na onom drugom svijetu. Za to vrijeme će Crkva i dalje primati, iz državnog proračuna, sredstva koja će joj omogućiti blagostanje bez obzira kako živi Božji narod.

Gospodin Miletić je svojim javnim iskazima slijedio Isusov nauk koji pokazuje kako još uvijek u Crkvi ima onih koji u Isusov nauk vjeruju. Narod bi rekao neka Svevišnji oprosti biskupima jer „ne znaju što čine“. Drugo je pitanje da li oni to zaslužuju.